

• Issachar Project •

LIBERAL VALUES DOGMATISM

EEA materjalid
Issaskar projekt
LIBERAALSED VÄÄRTUSED
DOGMATISM

See dokument on koostatud EEA volitusel

Autor:

X. Manuel Suárez

2018

Euroopa Evangeelne Allianss

office@europeanea.org

|

www.europeanea.org

Euroopas esineb üks populismi vorm, mida eriti selleks ei nimetata. Seda omistatakse sageli vasakpoolsetele, aga selle toetajaid võib leida poliitikute seas nii keskel kui paremal. See puudutab seda populismi tunnusjoont: "rahva tahte", "selle õige" ja "vaieldamatult üldtunnustatu" omastamist.

Selle uue dogmatismi põhieelduseks on see, et ühine avalik väljak on neutraalne, mistõttu ei tohiks ükski väärtuste kogum ja eriti kristlikud väärtused olla tunnustatud normatiivseks. Muidugi on see võimatu, sest ükski ühiskond ja eriti poliitiline süsteem ei ole moraalselt neutraalne. See ei saa toimida ilma ühiste väärtuste täpselt määratletud kogumita. Tegelikult on paljudes valdkondades kehtestatud väärtuste kogum, kuid neid kirjeldatakse kui "universaalseid väärtusi". Nii on näiteks sooideoloogiaga, mis sai alguse vasakult, kuid mida toetavad nüüd paljud parempoolsed järgijad.

Sooideoloogia täidab populismi kriteeriume kahes aspektis: ta kuulutab end rahva tahte väljenduseks ja jälgib teravat piiri "meie, üldtunnustatu" ja "teiste" vahel, kes on märgistatud äärmuskonservatiividena, homfoobidena jne. See ideoloogia eeldab ainuõigust määratleda, mis on „normaalne“, mida igaüks peaks tunnustama ja uskuma, sageli ignoreerides kõige põhilisemaid teaduslikke tõendeid. Meditsiiniliste küsimuste puhul jäetakse teaduslik fakt kõrvale ja ideoloogia sööb selle välja. See ideoloogia määrab ära, mis on tõde ja mis on vale. Seda tehakse peene, kavala protsessi läbi, mida ei ole alati kerge avastada, kuigi mõnikord tugevdavad seda ohu- ja hirmutunne. Kui ma küsin oma kolleegidelt-arstidelt, miks nad vaikivad avalduste ees, mis trotsivad teadust ja tervet mõistust, siis tavaliselt nad vastavad: „Ja kes julgeks vastu seista? Kui me seda teeksime, siis LGBTI lobitöö purustaks meid.“ Euroopas püütakse kehtestada uut totalitarismi vormi, kus kuluaarides otsustakse, mis on tõene ja mis on väär, mis on lubatud ja mis on keelatud - millel on vältimatud tagajärjed vaba mõtlemise, sõnavabaduse ja eriarvamuse omamise demokraatlikele õigustele.

Selles keelelahingus määratleb see populismi levinud vorm selle, mis on „progressiivne“ ja mis mitte, ning surub seega oma ideid ühiskonnale peale. Raske on leida mõistlikku põhjust, miks abort või teatud seksuaalne sättumus on progressiivne, kuid kelleltki ei oodatagi selle küsimuse esitamist. Kui ma küsisin ühelt parempoolselt sõbralt, miks ta toetas seadust, mis kehtestas LGBTI kogukonnale ebademokraatlikud eesõigused, vastas ta lihtsalt: „Kuna see on seotud ühiskonna vältimatu arenguga.“

Kinnitades mõningaid eespool mainitud tunnusjooni, võtab selline populismi vorm endale õiguse määratleda seda, mida me kõik eeldatavalt tunnustame progressiivseks - õiguse, mis peaks selle asemel olema kõigi kätes. Nad teevad seda edukalt.

Ma tunnen isiklikult kahte Ladina-Ameerika evangeelset kristlast. Üks neist on Mehhiko Partido Encuentro Social (PES) juht. Selle partei poliitiline programm on tõega progressiivne, soosides selgesti vaeseid ning propageerides rikkuse ümberjaotamist ja kodanikuühiskonna juhtivat rolli. See partei teatas, et ta toetab teise partei vasakpoolset presidendikandidaati López Obradori¹ ja saavutas selle, et Obrador omakorda jättis oma programmist välja LGBTI päevakorra. Just sel põhjusel nimetasid kõik meediakanalid nii vasakult kui ka paremalt PESi „äärmuskonservatiivseks“, ignoreerides PESi tegelikku poliitilist programmi.

Teine näide on hiljutine Costa Rica presidendikandidaat Fabricio Alvarado, kelle programm toetab poliitika uuendamist sellel maal ühes tõhusa korrupsioonivastase võitlusega. Aga kuna ta nõudis Ameerika Inimõiguste Komisjoni (CIDH) resolutsiooni tagasilükkamist, mis püüdis kehtestada tema kodumaal sooideoloogia, diskvalifitseeriti ta „äärmuskonservatiivsena“.

Oluline on aidata ühiskonnal näha, et meilt võetakse ära meie ühine õigus vabalt otsustada, mis on õige ja mis mitte. See totalitaarse populismi uus vorm määrab ära, mis on üldtunnustatud ja mis mitte, mida võib uskuda ja mida on keelatud uskuda. Kui Rooma Katolik Kirik määras viis sajandit tagasi Trentis asju, siis see populism otsustab nüüd: „Hereesial ei ole õigusi.“ Kahjuks peetakse paljusid meist „hereetikuteks“.

¹Ta sai lõpuks Mehhiko presidendiks juunis 2018.